

ศึกษาความพึงพอใจของนิสิต
ที่มีต่อการเรียนการสอนรายวิชา
ทักษะดนตรีในระดับปริญญาตรี
สาขาวิชาดุริยางคศาสตร์ (สากล)
มหาวิทยาลัยทักษิณ
วิทยาเขตสงขลา

Study the Students' Satisfactions of Studying
Practicum in Bachelor's Degree, Bachelor of
Art (Western Music), Thaksin University

ไกรศิลป์ โสदानิล¹
KRAISIL SODANIL

---

¹ นักศึกษา หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาดนตรี (ดนตรีศึกษา) มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จ
เจ้าพระยา กรุงเทพฯ 10600

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ของการวิจัยเพื่อศึกษาความพึงพอใจของนิสิตที่มีต่อการเรียนการสอนรายวิชาทักษะดนตรี สาขาวิชาดุริยางคศาสตร์(สากล) มหาวิทยาลัยทักษิณ ชั้นปีที่ 1 - ชั้นปีที่ 4 ที่ลงทะเบียนเรียนและตอบแบบสอบถาม จำนวน 144 คน จากประชากรที่ใช้ในการศึกษา จำนวน 166 คน คิดเป็น ร้อยละ 86.75 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ความถี่ร้อยละค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ โดยผลการวิจัยพบว่า ความพึงพอใจของนิสิตที่มีต่อการเรียนการสอนรายวิชาทักษะดนตรีในภาพรวม มีระดับความพึงพอใจในระดับมาก ในรายด้านพบว่าด้านที่มีค่าเฉลี่ยระดับความพึงพอใจมากที่สุด คือ ด้านที่ 2 ด้านการจัดการเรียนการสอนของอาจารย์ รองลงมาคือ ด้านที่ 1 ด้านนิสิต และในรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยระดับความพึงพอใจมากที่สุด คือ ข้อที่ 2.10 ผู้สอนเปิดโอกาสให้ผู้เรียนซักถามและแสดงความคิดเห็น รองลงมา คือ ข้อที่ 2.2 ผู้สอนเป็นแบบอย่างที่ดี และ ข้อที่ 2.3 ผู้สอนแจ้งวัตถุประสงค์และเนื้อหาวิชาตามประมวลรายวิชาชัดเจน ส่วนความพึงพอใจของนิสิตที่มีต่อการเรียนการสอนรายวิชาทักษะดนตรี ในระดับชั้นปีที่จำแนกตามกลุ่มเครื่องมือเอก พบว่า ความพึงพอใจของนิสิตในภาพรวมที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด คือ กลุ่มเครื่องมือเอก กลุ่ม 1 Piano และกลุ่มเครื่องมือเอกที่มีความพึงพอใจของนิสิตในภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ได้แก่ กลุ่มเครื่องมือเอก กลุ่ม 2 Classic Guitar กลุ่ม 3 Woodwind, กลุ่ม 4 Bass/Jazz, กลุ่ม 5 Electric Guitar, กลุ่ม 6 High Brass, กลุ่ม 7 Low Brass, กลุ่ม 8 Drum Set, กลุ่ม 9 Voice และ กลุ่ม 11 String

คำสำคัญ : ความพึงพอใจ ทักษะดนตรี

Abstract

The purpose of this research is to study 144 (86.75%) from 166 students studying in musical practicum in international music faculty, year 1-4 in Thaksin University, Songkhla. The tools used in this research are questionnaire. The statistic used to analyze the data is percentage, frequency, average, standard deviation. Data analyzed by computer. The result of this research shows that the overall image of the students satisfaction in musical practicum is in high average. Considering in each section, the highest average is the 2nd section, the satisfaction in educating, and the next is the 1st section, Students Section. Considering in each point, the highest average is in the point 2.10, the professor gives the chance to be questioned, the next is the point 2.2, the professor is a role model, the next is the point 2.3, the professor informs the purpose of the practicum very clear. The result of comparison the students satisfaction in musical practicum in the education year which has major musical equipment classifying shows that the students who learn piano have highest average in satisfaction level, group 2 classical guitar, group 3 Woodwind, group 4 Bass/Jazz, group 5 Electric Guitar, group 6 High Brass, group 7 Low Brass, group 8 Drum Set, group 9 Voice and group 11 String are in high average satisfaction level.

Keywords : Satisfactions, Music Practicum

บทนำ

องค์ประกอบการจัดการเรียนการสอนมีความสำคัญยิ่งที่จะทำให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตนเองให้เป็นบัณฑิตที่มีคุณภาพแต่ถ้าองค์ประกอบด้านใดด้านหนึ่งขาดประสิทธิภาพจะทำให้การจัดการเรียนการสอนไม่ประสบผลสำเร็จ จากความคิดเห็นของนักการศึกษาไทย ได้วิเคราะห์จุดอ่อนด้านการจัดการเรียนการสอนที่จะเป็นอุปสรรคขัดขวางความก้าวหน้าไม่ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของโลก โดยสุธรรม อารีกุล (2543) ได้กล่าวว่าด้านหลักสูตรมีความล้าสมัย มีความซ้ำซ้อนลอกเลียนแบบจากต่างประเทศ ไม่มีความหลากหลายขาดความยืดหยุ่น ความไม่เป็นสากล และไม่เกิดบูรณาการด้านกระบวนการเรียนการสอนผู้สอนไม่สามารถพัฒนาผู้เรียนได้เนื่องจากวิธีการเรียนการสอนล้าสมัย ไม่ปรับเปลี่ยนการเรียนการสอนให้ผู้เรียนรู้จักคิดวิเคราะห์และศึกษาค้นคว้าหาความรู้ด้วยตนเอง การถ่ายทอดเนื้อหาไม่มีการนำสื่อและเทคโนโลยีใหม่ๆเข้ามาใช้ด้านนักศึกษา สถาบันอุดมศึกษาเร่งขยายการรับนักศึกษาปริมาณมากไม่สามารถผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพ ได้บัณฑิตขาดคุณสมบัติที่ดีไม่เป็นไปตามความ

ต้องการในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของชาติสอดคล้องกับเกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์ (2543) ที่กล่าวถึงวิธีการเรียนการสอนในห้องเรียนว่าส่วนใหญ่ครูอาจารย์จะเป็นศูนย์กลางของการเรียน การสอนผูกขาดการถ่ายทอดความรู้เป็นการเรียนในลักษณะท่องจำทำให้ผู้เรียนขาดความสามารถในการคิดวิเคราะห์และขาดความคิดสร้างสรรค์ไม่สามารถใช้ประโยชน์จากการเรียน ได้อย่างเต็มที่แม้จะเรียนสูงถึงระดับอุดมศึกษา ส่งผลให้บุคลากรในประเทศคิดไม่เป็นและไม่สามารถประยุกต์ใช้กับสถานการณ์และสภาพแวดล้อม ส่วน (จีระ หงส์ลดารมภ์, 2545) ได้กล่าวถึงปัญหาด้านอาจารย์ว่าปัจจุบันจำนวนอาจารย์ลดลง เนื่องจากโครงการเปลี่ยนแปลง เส้นทางชีวิตและการลาออกไม่สามารถหาอาจารย์ใหม่มาทดแทนได้ทัน อาจารย์ขาดแรงจูงใจในการทำงานอย่างมีประสิทธิภาพไม่ได้รับการสนับสนุนด้านงบประมาณและด้านการพัฒนา อาจารย์

ปัจจุบันสาขาวิชาดุริยางคศาสตร์ (สากล) ได้มีอาจารย์ประจำหลักสูตรรวมทั้งสิ้น 13 คน ซึ่งเป็นบุคลากรที่มีความสามารถและความชำนาญเฉพาะทางด้านดนตรีที่ต่างกันแยกตาม เครื่องมือเช่น ด้านเทคโนโลยีดนตรี, ด้านเครื่องเคาะ (Percussion), ด้านกลุ่มเครื่องเป่า แบ่ง เป็น เครื่องลิ่มลมไม้ (Woodwind) และเครื่องลมทองเหลือง (Brass), และด้านเครื่องสาย (String) ได้แก่ กีตาร์เบส (Electric Bass), กีตาร์ไฟฟ้า (Electric Guitar), กีตาร์คลาสสิก (Classic Guitar) และเครื่องลิ่มนิ้ว ได้แก่ เปียโน (Piano) และคีย์บอร์ด (Key Board) เป็นต้น แต่ทั้งนี้ในความเป็นจริงแล้วทางสาขาวิชาดุริยางคศาสตร์สากล ยังขาดบุคลากรทางด้านการ สอนตามเครื่องดนตรีเอกที่ต้องอาศัยความชำนาญเฉพาะทางซึ่งยังไม่เพียงพอกับความต้องการ ของสาขาฯ รวมถึงจำนวนนิสิตที่เพิ่มมากขึ้นเป็นลำดับ ทำให้ประสิทธิภาพทางด้านการสอน ตามเครื่องมือเอกและสายงานการพัฒนาทางด้านทักษะดนตรีของนิสิตเฉพาะทางเป็นไปได้ช้า อาจารย์ถนัดเฉพาะทางเครื่องมือหนึ่งแต่ต้องสอนหลายเครื่องมือหรืออยู่ในกลุ่มเครื่องดนตรี เดียวกันเป็นต้น รวมถึงสาขาฯ ต้องมีการปรับปรุงและแก้ไขเพื่อให้เป็นปัจจุบันมากที่สุด ทันสมัย ทันยุคทันเหตุการณ์มากที่สุด

ดังนั้นรายวิชาทักษะดนตรีจึงเป็นวิชาหนึ่งที่นิสิตทุกชั้นปีต้องลงทะเบียนเรียนตั้งแต่ ชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 4 ซึ่งเป็นวิชาทางด้านปฏิบัติเครื่องดนตรีเฉพาะทางที่ต้องอาศัยความ ขำนาญทางเครื่องมือเอกที่ต้องใช้ทักษะ ฝีมือเชิงปฏิบัติที่เห็นได้ชัดจากการแสดงเป็นสำคัญ ด้วยเหตุผลดังกล่าว ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาถึงความพึงพอใจของนิสิตที่มีต่อการเรียนการ สอนรายวิชาทักษะดนตรี ในระดับปริญญาตรี สาขาวิชาดุริยางค-ศาสตร์(สากล) มหาวิทยาลัย ทักษิณ วิทยาเขตสงขลา ซึ่งจะทำให้ทราบถึงความพึงพอใจและปัญหาที่ต้องปรับปรุงแก้ไขที่ ตรงจุดหรือข้อดีของสิ่งที่มีอยู่แล้วจะได้ปรับปรุงและแก้ไขให้ดียิ่งๆขึ้นไป เพื่อเป็นแนวทางใน การแก้ไขวิธีการสอนและพัฒนาสาขาวิชาดุริยางคศาสตร์ ให้เป็นที่ต้องการแก่สังคมและ นักเรียนที่ต้องการจะศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาทางด้านดนตรี อีกทั้งยังมีเป้าหมายในการ บริการดนตรีให้กว้างขวางรอบด้านซึ่งเป็นความคาดหวังที่จะดำเนินงานให้เกิดประโยชน์กับ ท้องถิ่นภาคใต้และสังคมโดยรวมในระดับประเทศรวมถึงในระดับนานาชาติต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาความพึงพอใจด้านนิสิต ด้านการเรียนการสอน ด้านทักษะดนตรี และด้านเครื่องมือ สื่อ อุปกรณ์การเรียนการสอน รายวิชาทักษะดนตรี สาขาวิชาดุริยางคศาสตร์ (สากล) มหาวิทยาลัยทักษิณ

วิธีการวิจัย

1. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามผู้วิจัยสร้างขึ้นโดยอาศัยกรอบเนื้อหาจากแนวคิดและทฤษฎีรวมถึงงานวิจัยที่เกี่ยวข้องโดยแบ่งเป็น 3 ตอนได้ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคล เกี่ยวกับ ชั้นปี กลุ่มเครื่องมือเอก

ตอนที่ 2 แบบสอบถามความพึงพอใจ มีลักษณะเป็นมาตราส่วนประเมินค่า (Rating scale) 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามแบบปลายเปิด (Open Ended) เพื่อให้ผู้ตอบแบบสอบถามได้เสนอแนะเพิ่มเติมนอกเหนือจากแบบสอบถามในตอนี่ 2

2. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้เตรียมการวิจัยตามขั้นตอน ต่อไปนี้

(1) ผู้วิจัยยื่นคำร้องต่อมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา เพื่อขอหนังสือเชิญผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ และขอความอนุเคราะห์ต่อสาขาวิชาดุริยางคศาสตร์ (สากล) มหาวิทยาลัยทักษิณ วิทยาเขตสงขลา เพื่อขออนุญาตเก็บข้อมูลความพึงพอใจของนิสิต

(2) ผู้วิจัยนำแบบสอบถามไปเก็บข้อมูลและรวบรวมข้อมูลด้วยตัวเองช่วงเดือนตุลาคม 2555 ถึง พฤศจิกายน 2555

(3) เมื่อผู้วิจัยรวบรวมข้อมูลแบบสอบถามได้ทั้งหมดแล้ว ทำการตรวจสอบความถูกต้องสมบูรณ์ของแบบสอบถาม เพื่อนำมาวิเคราะห์ข้อมูลตามขั้นตอนต่อไป

3. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลของประชากร โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสังคมศาสตร์เพื่อวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

(1) ตรวจสอบความถูกต้องของแบบสอบถาม แล้วคัดเลือกฉบับที่สมบูรณ์ไว้

(2) นำแบบสอบถามตอนที่ 1 มาแจกแจงความถี่ ค่าร้อยละของตัวแปร ชั้นปี กลุ่มเครื่องมือเอก แล้วนำเสนอข้อมูลรูปแบบตารางประกอบความเรียง

(3) นำแบบสอบถามตอนที่ 2 มาตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ แล้วหาค่าเฉลี่ย (Mean) และหาค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ของความพึงพอใจของประชากรที่ตอบแบบสอบถามแล้วนำเสนอข้อมูลในรูปแบบตารางประกอบความเรียง

(4) วิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบความพึงพอใจของประชากรตามตัวแปร ชั้นปี กลุ่มเครื่องมือเอก แล้วนำเสนอข้อมูลรูปแบบตารางประกอบความเรียง

(5) นำแบบสอบถามในตอนที่ 3 คือ ข้อเสนอแนะต่างๆของผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นปลายเปิด (Open Ended) มาแจกแจงความถี่ที่ซ้ำๆหรือใกล้เคียงกันมาจัดเป็นหมวดหมู่ แล้วลำดับความสำคัญโดยพิจารณาจากจำนวนความถี่ แล้วนำมาสรุปในรูปแบบความเรียง

4. การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ครั้งนี้ผู้วิจัยนำเสนอผลวิเคราะห์ข้อมูลตาม ความมุ่งหมายของการวิจัย ด้วยวิธีการพรรณนาวิเคราะห์ (Descriptive Analysis)

ผลการวิจัย

ในการวิจัย เรื่อง ความพึงพอใจของนิสิตที่มีต่อการเรียนการสอนรายวิชาทักษะดนตรี ในระดับปริญญาตรี สาขาวิชาดุริยางคศาสตร์ (สากล) มหาวิทยาลัยทักษิณ วิทยาเขตสงขลา มีวัตถุประสงค์ของการวิจัย เพื่อศึกษาความพึงพอใจด้านนิสิต การเรียนการสอน รายวิชา ทักษะดนตรี และเครื่องมือ สื่อ อุปกรณ์การเรียนการสอน สาขาวิชาดุริยางคศาสตร์ (สากล) มหาวิทยาลัยทักษิณ ผู้วิจัยสรุปผล อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ ดังนี้

1. ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นนิสิตในระดับชั้นปีที่1 จำนวน 30 คน, ชั้นปีที่ 2 จำนวน 35 คน, ชั้นปีที่ 3 จำนวน 48 คน และชั้นปีที่ 4 จำนวน 31 คน รวม 144 คน

2. ความพึงพอใจของนิสิตที่มีต่อการเรียนการสอนรายวิชาทักษะดนตรีในภาพรวม พบว่า มีระดับความพึงพอใจในระดับ มาก ($\mu = 3.99$) และ ในรายด้าน พบว่า ด้านที่มี ค่าเฉลี่ยระดับความพึงพอใจมากที่สุด คือ ด้านที่ 2 ด้านการจัดการเรียนการสอนของอาจารย์ ($\mu = 4.18$) รองลงมา คือ ด้านที่ 1 ด้านนิสิต มีระดับความพึงพอใจในระดับ มาก ($\mu = 4.06$) และ ในรายข้อ พบว่า ข้อที่มี ค่าเฉลี่ยระดับความพึงพอใจมากที่สุด คือ ข้อที่ 2.10 ผู้สอนเปิด โอกาสให้ผู้เรียนซักถามและแสดงความคิดเห็น มีระดับความพึงพอใจในระดับ มากที่สุด ($\mu = 4.53$) รองลงมา คือ ข้อที่ 2.2 ผู้สอนเป็นแบบอย่างที่ดี มีระดับความพึงพอใจในระดับ มาก ($\mu = 4.38$) และ ข้อที่ 2.3 ผู้สอนแจ้งวัตถุประสงค์และเนื้อหาวิชาตามประมวล รายวิชาชัดเจน มีระดับความพึงพอใจในระดับ มาก ($\mu = 4.25$) และข้อที่มี ค่าเฉลี่ยระดับ ความพึงพอใจน้อยที่สุด คือ ข้อที่ 1.4 ท่านเข้าเรียนวิชาตรงเวลาและสม่ำเสมอ มีระดับความ พึงพอใจในระดับ ปานกลาง ($\mu = 3.45$) และข้อที่ 1.5 ท่านทบทวนบทเรียนก่อนเข้าชั้นเรียน สม่ำเสมอ มีระดับความพึงพอใจในระดับ ปานกลาง ($\mu = 3.41$)

3. ความพึงพอใจของนิสิตที่มีต่อการเรียนการสอนรายวิชาทักษะดนตรี ในระดับชั้นปี และจำแนกตามเครื่องมือเอก กลุ่ม 1 Piano พบว่า ความพึงพอใจของนิสิตในภาพรวมมีค่า เฉลี่ยเท่ากับ 4.56 อยู่ในระดับมากที่สุด ซึ่งในภาพรวมชั้นปีที่มีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจของนิสิต สูงที่สุด คือ ชั้นปีที่ 1 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.75 รองลงมาคือ ชั้นปีที่ 2 และ ชั้นปีที่ 4 มีค่าเฉลี่ย เท่ากัน คือ 4.50 เครื่องมือเอก กลุ่ม 2 Classic Guitar พบว่า ความพึงพอใจของนิสิตใน ภาพรวมมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.43 อยู่ในระดับมาก ซึ่งในภาพรวมชั้นปีที่มีค่าเฉลี่ย

ความพึงพอใจของนิสิตสูงสุด คือ ชั้นปีที่ 3 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.56 รองลงมาคือ ชั้นปีที่ 2 และ ชั้นปีที่ 4 มีค่าเฉลี่ยเท่ากัน คือ 4.50 เครื่องมือเอก กลุ่ม 3 Woodwind ความพึงพอใจของนิสิตในภาพรวมมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.85 อยู่ในระดับมาก ซึ่งในภาพรวมชั้นปีที่มีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจของนิสิตสูงสุด คือ ชั้นปีที่ 2 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.90 รองลงมาคือ ชั้นปีที่ 3 มีค่าเฉลี่ย 3.83 และ ชั้นปีที่ 4 มีค่าเฉลี่ย คือ 3.75 เครื่องมือเอก กลุ่ม 4 Bass/Jazz พบว่า ความพึงพอใจของนิสิตในภาพรวมมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.08 อยู่ในระดับมาก ซึ่งในภาพรวมชั้นปีที่มีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจของนิสิตสูงสุด คือ ชั้นปีที่ 2 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.38 รองลงมาคือ ชั้นปีที่ 4 มีค่าเฉลี่ย 4.30 และ ชั้นปีที่ 3 มีค่าเฉลี่ย คือ 3.86 เครื่องมือเอก กลุ่ม 5 Electric Guitar พบว่า ความพึงพอใจของนิสิตในภาพรวมมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.79 อยู่ในระดับมาก ซึ่งในภาพรวมชั้นปีที่มีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจของนิสิตสูงสุด คือ ชั้นปี 4 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.30 รองลงมาคือ ชั้นปีที่ 3 มีค่าเฉลี่ย 3.75 และ ชั้นปี 1 มีค่าเฉลี่ย คือ 3.71 เครื่องมือเอก กลุ่ม 6 High Brass พบว่า ความพึงพอใจของนิสิตในภาพรวมมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.06 อยู่ในระดับมาก ซึ่งในภาพรวมชั้นปีที่มีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจของนิสิตสูงสุด คือ ชั้นปี 1 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.17 รองลงมาคือ ชั้นปี 2 มีค่าเฉลี่ย 4.13 และ ชั้นปีที่ 4 มีค่าเฉลี่ย คือ 4.05 เครื่องมือเอก กลุ่ม 7 Low Brass พบว่า ความพึงพอใจของนิสิตในภาพรวมมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.21 อยู่ในระดับมาก ซึ่งในภาพรวมชั้นปีที่มีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจของนิสิตสูงสุด คือ ชั้นปี 1 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.42 รองลงมาคือ ชั้นปี 4 มีค่าเฉลี่ย 4.25 และ ชั้นปี 3 มีค่าเฉลี่ย คือ 3.50 เครื่องมือเอก กลุ่ม 8 Drum Set ความพึงพอใจของนิสิตในภาพรวมมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.84 อยู่ในระดับมาก ซึ่งในภาพรวมชั้นปีที่มีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจของนิสิตสูงสุด คือ ชั้นปี 4 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.31 รองลงมาคือ ชั้นปี 2 มีค่าเฉลี่ย 4.18 และ ชั้นปี 1 มีค่าเฉลี่ย คือ 3.67 เครื่องมือเอก กลุ่ม 9 Voice ความพึงพอใจของนิสิตในภาพรวมมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.20 อยู่ในระดับมาก ซึ่งในภาพรวมชั้นปีที่มีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจของนิสิตสูงสุด คือ ชั้นปี 4 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.58 รองลงมาคือ ชั้นปี 2 มีค่าเฉลี่ย 4.50 และ ชั้นปี 1 มีค่าเฉลี่ย คือ 4.15 และเครื่องมือเอก กลุ่ม 11 String พบว่า ความพึงพอใจของนิสิตในภาพรวมและรายด้านมีค่าเฉลี่ยเท่ากัน คือ ($\mu = 4.00$) อยู่ในระดับมาก

อภิปรายผล

1. ความพึงพอใจของนิสิตที่มีต่อการเรียนการสอนรายวิชาทักษะดนตรีในภาพรวมพบว่า มีระดับความพึงพอใจในระดับ มาก และ ในรายด้าน พบว่า ด้านที่มี ค่าเฉลี่ยระดับความพึงพอใจมากที่สุด คือ ด้านที่ 2 ด้านการจัดการเรียนการสอนของอาจารย์ และมีระดับความพึงพอใจในระดับ มาก รองลงมา คือ ด้านที่ 1 ด้านนิสิต มีระดับความพึงพอใจในระดับ มาก เนื่องจากสาขาวิชาดุริยางคศาสตร์(สากล) มหาวิทยาลัยทักษิณ มีบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถและถ่ายทอดประสบการณ์จริงให้แก่นิสิตได้อย่างถูกต้อง มีความเป็นกันเอง รับฟังความคิดเห็นของนิสิต มีการเตรียมการสอน ชี้นำสิ่งที่ดีงาม และเป็นประโยชน์ เพื่อที่จะ

พัฒนาทักษะทางดนตรีของนิสิตตามเครื่องมือเอกให้มีประสิทธิภาพ รวมถึง ต้องมีการปรับปรุง และแก้ไขเพื่อให้เป็นปัจจุบันมากที่สุด ทันสมัย ทันยุคทันสมัยเหตุการณ์มากที่สุดซึ่งสอดคล้องกับ งานวิจัยของ รัตนา พรหมภพ (รัตนา พรหมภพ, 2550) ซึ่งได้สำรวจศึกษาความพึงพอใจของ นิสิตที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนในหลักสูตรของภาควิชาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวรปีการศึกษา 2550 ซึ่ง ผลการวิจัย พบว่า ความพึงพอใจของนิสิตที่มีต่อ การจัดการเรียนการสอนในหลักสูตรของภาควิชาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยนเรศวร ปีการศึกษา 2550 ทั้ง 5 ด้านอยู่ในระดับมาก โดยเรียงอันดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ได้แก่

1. ด้านผู้สอน
2. ด้านรายวิชาในหลักสูตร
3. ด้านวิธีการสอนและกิจกรรมการเรียนการสอน
4. ด้านปัจจัยสนับสนุนการเรียนการสอน และ
5. ด้านการวัดและประเมินผลการเรียนการสอน

2. ผลความพึงพอใจของนิสิตที่มีต่อการเรียนการสอนรายวิชาทักษะดนตรี ในระดับ ชั้นปีและจำแนกตามเครื่องมือเอก กลุ่ม 1 Piano พบว่า ความพึงพอใจของนิสิตในภาพรวม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.56 อยู่ในระดับมากที่สุด เครื่องมือเอก กลุ่ม 2 Classic Guitar พบว่า ความพึงพอใจของนิสิตในภาพรวมมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.43 อยู่ในระดับมาก เครื่องมือเอก กลุ่ม 3 Woodwind ความพึงพอใจของนิสิตในภาพรวมมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.85 อยู่ในระดับมาก เครื่องมือเอก กลุ่ม 4 Bass/Jazz พบว่า ความพึงพอใจของนิสิตในภาพรวมมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.08 อยู่ในระดับมาก เครื่องมือเอก กลุ่ม 5 Electric Guitar พบว่า ความพึงพอใจของนิสิต ในภาพรวมมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.79 อยู่ในระดับมาก เครื่องมือเอก กลุ่ม 6 High Brass พบว่า ความพึงพอใจของนิสิตในภาพรวมมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.06 อยู่ในระดับมาก เครื่องมือเอก กลุ่ม 7 Low Brass พบว่า ความพึงพอใจของนิสิตในภาพรวมมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.21 อยู่ใน ระดับมาก เครื่องมือเอก กลุ่ม 8 Drum Set ความพึงพอใจของนิสิตในภาพรวมมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.84 อยู่ในระดับมาก เครื่องมือเอก กลุ่ม 9 Voice ความพึงพอใจของนิสิตในภาพรวม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.20 อยู่ในระดับมาก และเครื่องมือเอก กลุ่ม 11 String พบว่า ความพึง พื่อใจของนิสิตในภาพรวมและรายด้านมีค่าเฉลี่ยเท่ากัน คือ 4.00 อยู่ในระดับมาก ซึ่งสอดคล้อง กับงานวิจัยของ ปณิตดา พ่วงพี (ปณิตดา พ่วงพี, 2543) ซึ่งได้ศึกษาทัศนคติต่อการเรียนด้าน นาฏศิลป์-ดนตรีของนักเรียนนักศึกษาในระดับนาฏศิลป์ชั้นกลางและชั้นสูง วิทยาลัยนาฏศิลป์ กรุงเทพมหานคร ผลการศึกษาปรากฏผลดังนี้ (1) นักเรียน นักศึกษาระดับนาฏศิลป์ชั้นกลางและชั้นสูง วิทยาลัยนาฏศิลป์ มีทัศนคติต่อการเรียนด้านนาฏศิลป์ ดนตรีและเมื่อพิจารณาจำแนกตาม ตัวแปรอิสระพบว่า นักเรียนนักศึกษาทุกกลุ่มมีทัศนคติต่อการเรียนนาฏศิลป์-ดนตรี (2) นักเรียน นักศึกษาทุกชั้นปีมีทัศนคติด้านการเรียนนาฏศิลป์-ดนตรีไม่แตกต่างกัน (3) นักเรียน นักศึกษาสาขาดุริยางค์สากลมีทัศนคติต่อการเรียนด้านนาฏศิลป์-ดนตรีสูงกว่านักเรียน นักศึกษาสาขานาฏศิลป์ไทย (4) นักเรียน นักศึกษาที่มีระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง มีทัศนคติต่อการเรียนนาฏศิลป์-ดนตรีสูงกว่านักเรียน นักศึกษาที่มีระดับผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนปานกลาง (5) นักเรียน นักศึกษาที่เข้าศึกษาเนื่องจากมีความมุ่งหวังในการเรียนและอาชีพ

มีทัศนคติต่อการเรียนด้านนาฏศิลป์-ดนตรีสูงกว่านักเรียน นักศึกษาที่เข้าศึกษาเพราะได้รับการสนับสนุนจากบุคคลอื่น (6) นักเรียน นักศึกษา ระดับนาฏศิลป์ชั้นกลางและชั้นสูงมีความพึงพอใจต่อประสบการณ์ในวิทยาลัยในระดับมากโดยเฉพาะด้านสังคมและด้านวิชาการ (7) ทัศนคติต่อการเรียนด้านนาฏศิลป์-ดนตรีมีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับสูงกับความพึงพอใจต่อประสบการณ์ในวิทยาลัยของนักเรียน นักศึกษา

ข้อเสนอแนะ

ในการเรียนการสอนรายวิชาทักษะดนตรีเป็นวิชาที่ต้องใช้ทักษะความสามารถเฉพาะทางด้านเครื่องดนตรีที่ต้องอาศัยการฝึกฝนเพื่อความชำนาญตลอดเวลาจึงควรมีการปรับปรุงหรือเพิ่มเติมด้านวัสดุอุปกรณ์ ห้องซ้อม และระยะเวลาในการใช้ของแต่ละเครื่องมือที่มีไม่เพียงพอแก่ความต้องการของจำนวนของนิสิตที่มีจำนวนเพิ่มขึ้นรวมไปถึงการจัดระบบการเรียนการสอนที่นิสิตมีความต้องการให้เป็นระบบและมีความเป็นเฉพาะทางด้านเครื่องมือเอกมากกว่าที่เป็นอยู่ รวมถึงอาจารย์ผู้สอนดนตรีควรพัฒนาและฝึกฝนตัวเองอย่างสม่ำเสมอ เพื่อประสิทธิภาพในการเรียนการสอนและการถ่ายทอดความรู้ให้แก่นิสิต

ดังนั้นการจัดระบบการเรียนการสอนในรายวิชาทักษะดนตรี เป็นกระบวนการที่สำคัญต่อการพัฒนาและการปฏิบัติแก่นิสิตที่เป็นเป้าหมายสำคัญสำหรับพัฒนานิสิต ซึ่งผู้สอนควรพยายามคัดสรรค้กระบวนการเรียนรู้ การจัดการการเรียนรู้ เพื่อพัฒนานิสิตให้มีทักษะทางดนตรีเฉพาะด้านรวมถึงการปลูกฝังจิตสำนึกด้านคุณธรรม จริยธรรม เสริมสร้างคุณลักษณะอันพึงประสงค์ พัฒนาทักษะต่าง ๆ อันเป็นสมรรถนะสำคัญที่ต้องการให้เกิดแก่นิสิตเพื่อการนำไปใช้ในการดำเนินชีวิตต่อไป

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยในครั้งต่อไป

ควรมีการศึกษาความพึงพอใจของนิสิตที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนรายวิชาทักษะดนตรี ในระดับปริญญาตรี สาขาวิชาดุริยางคศาสตร์(สากล) มหาวิทยาลัยทักษิณ วิทยาเขตสงขลา ที่เจาะจงเป็นรายเฉพาะกลุ่มเครื่องมือเอก เพื่อให้ได้รายละเอียดที่ชัดเจนซึ่งจะทำให้ผลการวิจัยถูกต้อง และตรงกับความต้องการของนิสิตในแต่ละกลุ่มเครื่องมือเอกมากยิ่งขึ้น

เอกสารอ้างอิง

- เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์. (2543). **จอมปราชญ์นักการศึกษา: สังเคราะห์ วิเคราะห์และประยุกต์แนวพระราชดำริด้านการศึกษาและพัฒนาคน**
กรุงเทพฯ : ด้านสุทธาการพิมพ์
- จิระ หงส์ลดารมภ์ พารณ อิศรเสนา ณ อยุธยา. (2545). **ทรัพยากรมนุษย์พันธุ์แท้**.
กรุงเทพมหานคร : สู่ศตวรรษใหม่
- ปนัดดา พ่วงพี. (2543). **ทิศทางการเรียนด้านนาฏศิลป์ ดนตรีของนักเรียน นักศึกษา ระดับนาฏศิลป์ ชั้นกลาง และชั้นสูง วิทยาลัยนาฏศิลป์กรุงเทพมหานคร.ปริญญาานิพนธ์**
การศึกษามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
- รัตนา พรหมภพ. (2550). **ความพึงพอใจของนิสิตที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนใน หลักสูตรของ ภาควิชาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร.**
ภาควิชาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร
- สุธรรม อารีกุล. (2543). **รูปแบบและภารกิจอุดมศึกษา. กรุงเทพฯ :**
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ.